

Боя трае димъ се пуши :

На всякждѣ писъкъ, кръвъ,  
Отъ гранати джбъ се руши,  
Пада турчинъ като стрѣвъ.

Дивъ Сюлейманъ командува :

„Динъ кардашларъ, хад' напрѣдъ !  
Въ яда си той хортува —  
„Помощъ дай ми Мухамедъ.“

„Ти забрави вече свойтѣ

Вѣрни раби динъ-исламъ,

„Ето вече гяуритѣ

Ще ни избиятъ—какъвъ срамъ !

„Въ Кара-Дагъ ти ни остави,

Мухамеде, нашъ пророкъ,

„Черногореца ни дави

Като тигъръ кръволокъ.“

— Сюлеймане, не моли се,

Твой Мухамедъ сега спи :

Командата слушай срѣща

Българинътъ вика : или !

Въ това врѣме се зачува :

Гръмогласното урра !

Отъ виковетѣ юнашки,

Екна цѣлата гора.

„Тукъ за волность, о юнаци !

„Да измрѣме всица ний,

„Нека знаятъ тѣзъ читащи,

„Българинътъ какъ се бий.